

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/81/2023
Identifikačné číslo spisu:	5119211870
Dátum vydania rozhodnutia:	29.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Valentová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:5119211870.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ K. G., L., V. N. XXXX/XX, 2/ Ing. L. G., L., V. N. XXXX/XX, oboch právne zastúpených spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Chlapík s.r.o., Žilina, Sládkovičova 167/13, IČO: 47232072, proti žalovanému Ing. S. G., K., K. XXX, právne zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Siget s.r.o., Žilina, Antona Bernoláka 51, IČO: 52205410, o zriadenie vecného bremena, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 7C/78/2019, o dovolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 28. októbra 2022 č. k. 8Co/132/2021-249, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 07. júna 2021 č. k. 7C/78/2019-208 žalobu zamietol (výrok I.) a žalovanému priznal proti žalobcom 1/ a 2/ (ďalej len „žalobcovia“) nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (výrok II.).

1.1. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že neboli splnené hmotnoprávne podmienky, za ktorých môže súd v zmysle § 151o ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) zriadiť vecné bremeno spočívajúce v správe cesty, keďže majú žalobcovia z verejnej komunikácie zabezpečený prístup k stavbe, v ktorej sa nachádza ich byt, a to cez priľahlý pozemok KNC parc. č. XXX/X, ktorého sú podielovými spoluvlastníkmi, a ktorý priamo s verejnou komunikáciou susedí. Podľa súdu prvej inštancie by nebolo zároveň spravodlivé od žalovaného ako vlastníka priľahlého pozemku, aby bol povinný trpieť nútené obmedzenie svojho vlastníckeho práva, a to naviac za stavu, kedy majú žalobcovia zabezpečený prístup k domu inak, bez ohľadu na to, že ide o prístup len peši, ktorý je pre žalobcov menej pohodlný.

1.2. Podľa súdu prvej inštancie ďalej žalobcovia nepreukázali svoje tvrdenia, že nemôžu užívať osobné motorové vozidlo k zabezpečeniu svojich potrieb, ani ako súvisí prechod/prejazd osobného motorového

vozidla s nemožnosťou vykonávať tieto činnosti, keď podmienkou na ich realizáciu nie je vstup osobného motorového vozidla na príľahlý pozemok. Rovnako podľa súdu prvej inštancie nie sú ďalšie žalobcami uvádzané dôvody pre vjazd vozidla na súkromný pozemok (oprava a údržba nehnuteľnosti, opravy pri poruche inžinierskych sietí, vstup vozidiel záchrannej služby, hasičského zboru) dôvodom pre zriadenie vecného bremena.

1.3. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) tak, že žalovanému priznal voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 28. októbra 2022 č. k. 8Co/132/2021-249 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (výrok I.) a žalovanému priznal proti žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% (výrok II.). Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie považoval za vecne správne, a preto sa v odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

2.1. Odvolací súd k námietke žalobcov o navrhovanej a nevykonanej obhliadke domu uviedol, že by bolo vykonanie obhliadky domu zo strany súdu prvej inštancie nadbytočné, keďže zo zhodných tvrdení strán sporu a vykonaných dôkazov nebolo spochybnené zistenie o spôsobe prístupu žalobcov k ich nehnuteľnosti. Zo strany súdu prvej inštancie tak podľa odvolacieho súdu nešlo o tzv. opomenutý dôkaz, a jeho nevykonanie nemohlo mať vplyv na posúdenie skutkového stavu veci. Odvolací súd však pripustil, že súd prvej inštancie na tento návrh nereagoval v písomnom odôvodnení, ale vyjadril sa k nemu na pojednávaní kde uviedol, ktoré dôkazy považuje za nutné vykonať, a ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami nesporné. Vzhľadom na uvedené nepovažoval odvolací súd odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné.

2.2. Odvolací súd sa nestotožnil ani s ďalšou námietkou žalobcov, a to že súd prvej inštancie použil správne zákonné ustanovenie § 151o ods. 3 OZ, ale nesprávne ho aplikoval na zistený skutkový stav. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie vychádzal zo správnych záverov aj ustálenej judikatúry, podľa ktorej nemožno zriadiť vecné bremeno cesty, ak je prístup k stavbe z verejnej komunikácie, aj keby bol pohodlnejší. Skutočnosť, že žalobcovia musia vynaložiť zvýšené fyzické úsilie pri vstupe do bytu, t. j. prekonávať niekoľko schodov, prípadne parkovať svoje osobné motorové vozidlo vo väčšej vzdialenosti, nie je bez ďalšieho dôvodom na zriadenie vecného bremena. Žalobcovia pritom podľa odvolacieho súdu neuviedli žiadne dôvody, ktoré by mali význam pre zriadenie nimi žiadaného vecného bremena k pozemku žalovaného.

2.3. Žalobcovia v závere podaného odvolania uviedli aj možnosť nadobudnutia práva vyplývajúceho z vecného bremena vydržaním, pričom v tejto súvislosti poukázali na ich písomné podanie z 05. novembra 2020. Odvolací súd mal však z obsahu spisu preukázané, že žalobcovia svoj nárok v žalobe neopierali o žiadne tvrdenie ani dôkazy týkajúce sa vydržania. Podľa odvolacieho súdu žalobcovia neuviedli žiadne tvrdenia týkajúce sa nadobudnutia práva prechodu vydržaním ani v ich uvedenom písomnom podaní, kde jedinou skutočnosťou, na ktorú žalobcovia poukázali bolo, že sporný pozemok viac ako 10 rokov užívali ako prístupovú cestu a ako prístupová cesta bol tento pozemok zapísaný aj v stavebnom povolení. Odvolací súd ďalej uviedol, že zo zvukového záznamu z pojednávania zistil, že právny zástupca žalobcov v rámci svojho vyjadrenia uviedol, že možnosť nadobudnutia práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním vyplýva z predmetného vyjadrenia. Jeho vyjadrenie však nebolo podľa odvolacieho súdu prezentované ako dispozičný procesný úkon a nie je možné ho posudzovať ako návrh na zmenu žaloby, nakoľko už v rámci žaloby žalobcovia uviedli okolnosti užívania tohto sporného pozemku pri stavebných úpravách. Tieto ich vyjadrenia boli urobené na podporu ich nároku na zriadenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. Súd prvej inštancie tak podľa odvolacieho súdu z tohto dôvodu nemal tvrdenia žalobcov o vzniku práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním.

2.4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3. Žalobcovia (ďalej aj ako „dovolatelia“) podali voči rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovali z § 420 písm. f) CSP. Naplnenie dovolacieho dôvodu dovolateľa videli v tom, že súd v predmetnej právnej veci nevyhovел návrhu žalobcov na vykonanie obhliadky predmetných

nehnuteľností na mieste samom, mimo pojednávania. V odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu je uvedené, že vykonanie dôkazu - obhliadkou, by bolo nadbytočné, keďže z vykonaných dôkazov a zhodných tvrdení strán nebol spochybnený prístup žalobcov k nehnuteľnosti, čo je však podľa dovolateľov v rozpore so skutkovým stavom. Rozhodnutie oboch súdov nižšej inštancie o tom, že žalobcovia majú k svojmu bytu zabezpečený prístup pešo z verejnej komunikácie nespĺňa požiadavku riadneho prístupu k nehnuteľnosti. N. ulica je podľa žalobcov najfrekventovanejšou v Žiline. Vzhľadom na uvedené je na tejto ulici zákaz zastavenia a státia, v dôsledku čoho žalobcovia nemajú možnosť prístupu zo N. ulice svojim motorovým vozidlom a sú denne nútení vyhľadať voľné miesto na zaparkovanie, pričom z takéhoto miesta odnášajú veci a chodia ich maloleté deti. V súvislosti s určením práva vecného bremena cez pozemok žalovaného podľa žalobcov preukázali, že počas celej nadstavby a prístavby rodinného domu bol k vykonávaniu stavebných prác použitý pozemok parc. č. XXX/X, pričom aj po vybudovaní bytu žalobcovia tento pozemok nerušené užívali, až kým im tento prístup žalovaný nezamedzil. Ďalej poukázali na to, že predmetný byt č. X nie je doteraz skolaudovaný, keďže stavba musí mať zabezpečené pripojenie na účelové komunikácie, čo predmetný byt nemá. Žalobcovia vo svojom dovolaní ďalej uviedli, že v priebehu konania vzhľadom na osobitosť polohy rodinného domu navrhli, aby súd prvej inštancie vykonal obhliadku nehnuteľnosti, pričom by mal podľa nich tento dôkaz podstatný význam pre rozhodnutie. Súd prvej inštancie však návrhu žalobcov nevyhovel a ani návrh nezamietol, pričom sa v rozsudku o uvedenom dôkaze ani nezmienil. Na uvedenú vadu žalobcovia poukázali vo svojom odvolaní, pričom odvolací súd sa k uvedenej námietke vyjadril tak, že by to bolo nadbytočné a nešlo o opomenutý dôkaz. Na záver žalobcovia navrhli, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie, a vec vrátil súdu prvej inštancie na nove prejednanie a rozhodnutie.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutiami súdov nižšej inštancie. Následne poukázal na to, že žalobcovia vo svojich rôznych podaniach uvádzajú rozdielne dôvody, pre ktoré žiadajú zriadiť na pozemku žalovaného vecné bremeno, ktoré sa nezhodujú s podanou žalobou. Žalovaný následne zopakoval svoju doterajšiu argumentáciu o prechode motorového vozidla cez pozemok žalovaného. K dovolacím dôvodom žalobcov uviedol, že žalobcovia jednoznačne v dovolaní potvrdili, že majú prístup k svojej nehnuteľnosti z verejnej komunikácie pešo, ako aj to, že môžu motorové vozidlo zaparkovať na inej ulici. Žalovaný poukázal na to, že žalobcovia nebývajú v samostatnom rodinnom dome, obývajú len časť domu, nepatria im pozemky okolo domu. Navyše sa podľa žalovaného snažia zmanipulovať súd odvolávaním sa na maloleté deti. K ďalšiemu dôvodu žalovaný uviedol, že počas stavebných prác žalobcovia bez súhlasu žalovaného využívali pozemok v jeho vlastníctve, čo ho podľa neho nezaväzuje umožniť žalobcom využívať tento pozemok aj naďalej. Žalovaný poukázal na to, že užívanie pozemku žalobcami a cudzími osobami pre neho znamenalo znášanie každodenného obťažovania a obmedzovania. Žalovaný sa pritom snažil žalobcom od roku 2017 vysvetliť, že nezabezpečenie pozemku im nedáva právo naň vstupovať, preto pristúpil k vybudovaniu fyzickej zábrany. Ďalej nie je podľa žalobcu ani pravda, že predmetný byt č. X nie je skolaudovaný, keďže stavba nemá zabezpečené pripojenie na účelové komunikácie. Následne žalovaný vymenoval rad dôvodov, vyplývajúcich z rozhodnutia Stavebného úradu Mesta Žilina, pre ktoré nie je byt skolaudovaný. K súdom nevykonanej obhliadke nehnuteľnosti žalovaný uviedol, že žalobcovia v priebehu konania žiadnym spôsobom nerozporovali tvrdenia žalovaného o riadnom prístupe k ich nehnuteľnosti, ako ani to, že sa cez pozemok žalovaného nedá prechádzať motorovým vozidlom. Naopak, podľa žalovaného potvrdili, že prístup k svojej nehnuteľnosti majú, a teda nebolo potrebné tieto skutočnosti overiť obhliadkou. Po vymenovaní v priebehu konania preukázaných skutočností žalovaný uviedol, že sa stotožnil s názorom súdu, že žalobcami navrhovaná osobná obhliadka nebola potrebná. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobcov zamietol, a potvrdil rozsudok odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej ako „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) uvádza nasledovné:

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

7. Žalobcovia vyvodzujú prípustnosť dovolania z § 420 písm. f) CSP. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto v danom prípade skúmal opodstatnenosť argumentácie dovolateľov, že v konaní došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti.

8. Zo znenia § 420 písm. f) CSP vyplýva, že relevantná podľa tohto ustanovenia je výlučne vada: a/ ktorá je dôsledkom nesprávneho procesného postupu súdu, b/ ktorá znemožnila strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, a zároveň c/ ktorej intenzita je taká vysoká a dôsledky ktorej z hľadiska ich dopadu na procesné oprávnenia strany také závažné, že tým dochádza (až) k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Procesným postupom v zmysle § 420 písm. f) CSP sa v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie, vykonával dokazovanie, zohľadňoval procesné oprávnenia strán sporu, dbal o ich rovné postavenie a vytváral im procesnú možnosť na realizáciu ich procesných oprávnení v súlade so zákonom). O nesprávny procesný postup ide v prípade vedenia sporu, pri ktorom konajúci súd nerešpektuje procesné ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich civilné konanie. Z hľadiska uvedeného ustanovenia je relevantný len procesne nesprávny postup súdu závažnej intenzity, v dôsledku ktorého bola strane zmarená možnosť jej aktívnej účasti na konaní a prekazená realizácia jej patriacich procesných práv.

10. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

11. V danom prípade žalobcovia v dovolaní namietajú, že procesný postup súdov oboch inštancií má znaky vady zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP v dôsledku toho, že súd prvej inštancie rozhodol bez náležitej reakcie na ich návrh na vykonanie ohliadky sporných nehnuteľností a odvolací súd v tomto smere ich odvoláciu námietku obišiel záverom, že z vykonaných dôkazov a zhodných tvrdení strán nebol spochybnený prístup žalobcov k nehnuteľnosti, čo je však podľa dovolateľov v rozpore so skutkovým stavom.

12. Zo spisu síce vyplýva, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku neuviedol, prečo nevykonával dovolateľmi navrhovaný dôkaz ohliadkou sporných nehnuteľností, odvolací súd ale tento nedostatok odstránil a žalobcom dostatočne vysvetlil, že žalobcovia „V odvolaní netvrdia, že vykonaním ohliadky na mieste samom mali byť preukázané iné možnosti prístupu k ich bytu než boli konštatované okresným súdom v napadnutom rozsudku. Žalobcovia, v podstate rovnako ako okresný súd, poukazujú na skutočnosť, že majú prístup k svojmu bytu, ktorý je však sťažený vzhľadom na situovanie domu, v ktorom sa byt nachádza, v teréne. Vykonanie ohliadky navrhovali z dôvodu, aby súd uvedené

skutočnosti videl aj v reálnom priestore. Nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno založiť len tromi dôvodmi. Prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť, ku ktorej overeniu alebo vyvráteniu je navrhnutý dôkaz, je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania; ďalším je argument, podľa ktorého dôkaz neoverí/nevyvráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou a nakoniec tretím argumentom pre nevykonanie dôkazu je jeho nadbytočnosť, t. j. podľa ktorého určité tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, bolo v doterajšom konaní bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené. Keďže zo zhodných tvrdení strán sporu a vykonaných dôkazov nebolo spochybnené zistenie okresného súdu o spôsobe prístupu žalobcov k ich nehnuteľnosti, bolo by vykonanie dôkazu ohliadkou nadbytočné. Zo strany okresného súdu nešlo o tzv. opomenutý dôkaz a nevykonanie ohliadky, nemohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu veci z hľadiska tvrdení žalobcov. Možno pripustiť, že okresný súd na tento návrh na vykonanie dôkazu nereagoval v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku, avšak vyjadroval sa k nemu v rámci pojednávania, keď uviedol, ktoré dôkazy považuje za nutné vykonať a ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami nesporné.“. (pozri bod 7. odôvodnenia napadnutého rozsudku).

13. Žalobcovia namietanie

nevykonania navrhovaného dôkazu ohliadkou v odvolaní založili výlučne len na zdôraznení, že vykonanie súdnej ohliadky domovej nehnuteľnosti by bolo pre osobitosť nehnuteľnosti a prístupu k nej jedným z rozhodujúcich dôkazov pre súd, aby priamymi poznatkami mohol posúdiť vec, s vyjadrením presvedčenia, že vykonaním tohto dôkazu by súd dospel k inému rozhodnutiu v predmetnej veci. Predmetnú námietku ďalej rozvinuli až v dovolaní tvrdením, že vzhľadom na osobitosť polohy rodinného domu, postaveného na svahovitom pozemku, nad úrovňou komunikácie - N. ul. a s tým súvisiaci nedostatok riadneho prístupu k bytu č. X na poschodí rodinného domu navrhli vykonať ohliadku nehnuteľnosti ako z prednej strany domu, tak i zo zadnej strany cez pozemok parc. č. XXX/X, keďže z listinných dôkazov neboli zrejmé špecifické okolnosti stavby vyplývajúce z jej polohy. Zdôraznili pritom, že popri výlučnom prístupe pešo po schodoch z prednej časti domu, by súd ohliadkou zistil zo zadnej časti domu, že pozemok parc. č. XXX/X, cez časť ktorého žiadali právo prechodu, žalovaný vôbec neužíva.

14. Dovolací súd zdôrazňuje, že procesná strana má povinnosť oznámiť návrh na vykonanie dôkazov, v ktorom treba výstižne uviesť a vysvetliť okolnosti, ktoré sa majú objasniť a súd až na základe takéhoto ozrejmienia zväži, či navrhovaný dôkaz vykoná.

15. V danom prípade nižšie súdy vychádzali z nesporných skutkových zistení, podľa ktorých žalobcovia majú priamy prístup k predmetnému domu, súpisné č. XXXX pešo od verejnej komunikácie ulice N. cez parcelu KNC č. XXX/X, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve strán konania a ďalší možný prístup k predmetnému rodinnému domu je pešo a motorovými vozidlami od ulice V. cez pozemok parcela KNC č. XXX/X-záhrada o výmere 356 m², ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalovaného, pričom cez predmetný pozemok sa motorovými vozidlom prechádzať nedá, na daný pozemok sa dá len vojsť, zaparkovať na ňom a následne z neho odísť. Súdom bolo zrejmé i to, že prístup k domovej nehnuteľnosti od komunikácie je možný iba peši, po schodoch a len z prednej časti domu.

16. Nakoľko súdom bola z vykonaného dokazovania inými dôkaznými prostriedkami ozrejmená okolnosť špecifickej polohy stavby a spôsobu prístupu k nej a žalobcovia vykonanie dôkazu ohliadkou v odvolaní založili výlučne len na potrebe priamymi poznatkami posúdiť vec, s vyjadrením presvedčenia, že vykonaním dôkazu by súd dospel k inému rozhodnutiu v predmetnej veci, keď nižšie súdy takýto dôkaz považovali za nadbytočný, ktorú okolnosť odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozsudku dovolateľom vysvetlil, dovolanie žalobcov podľa najvyššieho súdu obstať nemohlo.

17. Napokon i keď právna úprava ukladá stranám povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, súd nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a ani nie je povinný vykonať všetky

navrhované dôkazy. Posúdenie toho, či sa vyhovie návrhu a vykonanie dokazovania a ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vecou súdu. Najvyšší súd to vyjadril už v rozhodnutí uverejnenom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a v rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 37/1993, v ktorom vysvetlil, že prípadné nevykonanie určitého dôkazu môže mať za následok len neúplnosť skutkových zistení (vedúcu prípadne k vydaniu nesprávneho rozhodnutia), nie však procesnú vadu zmätočnosti znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (strany sporu). V rozhodnutí, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 125/1999, najvyšší súd vysvetlil, že ak súd v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy, nemožno to považovať za odňatie možnosti konať pred súdom. Nová právna úprava na samej podstate týchto skorších právnych záverov najvyššieho súdu nič nezmenila.

18. Z hľadiska dopadov postupu súdov oboch inštancií na možnosť žalobcov realizovať im patriace procesné oprávnenia dovolací súd uzatvára, že nevykonanie dôkazu obhliadkou spornej nehnuteľnosti, nemalo v okolnostiach daného sporu za následok zmätočnosťnú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP.

19. Pre úplnosť dovolací súd poznamenáva, že prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nezakladá ani to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočívalo na nesprávnych právnych záveroch, t. j. nesprávnom právnom posúdení veci (porovnaj judikáty R 54/2012 a R 24/2017). Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

20. Z týchto dôvodov najvyšší súd dovolanie žalobcov odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP, v zmysle ktorého dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

21. Najvyšší súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.